

lif uti kroppsliga organer, hvilket fattas såsom något utom medvetandet varande.

Vi ha slutligen att betrakta den sista formen, hvori empirisk uppfattning och kunskap kan framträda. Innehållet eller föremålet för förnimmelsen är här ett verkligt medvetande, en enhet i och af en mångfald af inre andliga bestämmningar, hvilka ej såsom på förra ståndpunkten blott äro till för andra; utan är för sig, så att enheten fattas såsom grund till sina bestämmningar, sina förnimmelser och viljanden. Men då dessa bestämmningar för sin verklighet samt för att kunna vara bestämmningar måste hafva en relation till ett yttre eller utom medvetandet varande, blifva de blott abstrakta former, som förutsätta ett yttre substrat, ett obekant "Ding an sich". Kunskapen blir här således äfven blott formel, begreppet om ett medvetande såsom en helhet i och af en mångfald blott formella bestämmningar. Att någon högre grad af empirisk kunskap ej kan gifvas följer deraf, att, om för dess vidare utveckling denna relation till ett yttre borttänkes, innehållet då blir identiskt med jaget samt en öfvergång sålunda sker till ett rationelt och